

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

2/2020 - 31. vydání

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc únor	3
Projekt EDISON.....	6
Beseda se známou osobností – Jaroslav Svěcený (část 2).....	9
Tvůrčí psaní studentů	13
Divadlo Brno.....	15
Hospodské mozkové zápolení.....	18
T-exkurze	21
Zajímavý koníček – Volejbal.....	24
Úvaha – Sport a já.....	26
Tichý svět neslyšících.....	27
Replug me	29
Recept.....	31
Investigativní reportáž.....	32
Poznej svého učitele.....	33
Vyslechni svého učitele... Tentokrát se Zuzkou Horynovou.....	36
Pozvánka do divadla na měsíc únor	40
Tajemný předmět.....	41
Rébus	42
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc leden.....	44
Kde nás najdete?	50

CELOSTÁTNÍ ODBORNÁ KONFERENCE OŠETŘOVATELSTVÍ

při příležitosti „Roku sester a porodních asistentek“
na počest výročí narození Florence Nightingale

Novinky a zajímavosti z ošetrovatelství

Den konání: 11. února 2020

Místo konání: Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

8.30 – 9.00 Prezence

9.00 – 9.45 Slavnostní zahájení odborné konference

PhDr. Zuzana Číková, ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvková organizace

PhDr. Martina Šochmanová, MBA – prezidentka České asociace sester

9.45 – 13.00 Přednášky:

Mgr. Petra Jílková – ředitelka AD VITAM, o.p.s.

Téma: Podpůrné pacientské programy

MUDr. Lenka Vojtilová, Ph.D. - zástupce přednosta pro vědu a výzkum, FN Brno, Klinika infekčních chorob

Téma: Střevní mikrobiom, fekální bakterioterapie a její indikace

Mgr. Ladislava Šnajdrová - manager kvality, CKTCH Brno

Téma: Ošetrovatelský proces a audit

Tomáš Rybníkář, DiS. – staniční sestra, FN USA, II. interní klinika, odd. 64, metabolická JIP

Téma: Možnosti ve výživě pacientů na JIP

Bc. Jana Fraňková, Bc. Zdenka Mrázková - FN Brno, KARIM

Téma: Život za život

13.00 – 13.30 Přestávka

13.30 – 14.15 Přednáška

Mgr. Petra Jílková – ředitelka AD VITAM, o.p.s.

Téma: Novinky v předepisování pomůcek v terénní péči – inkontinence, stomie

14.15 – 14.30 Diskuze, závěr konference

Těšíme se na Vaši účast!

PhDr. Zuzana Číková,
ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Závaznou přihlášku zašlete nejpozději do 7. února 2020 na níže uvedený e-mail.
Účastnický poplatek: 400,- Kč uhradíte na SZŠ Brno, Jaselská 7/9 v den konference.

Kontaktní spojení: Mgr. Martina Cahová, mcahova@szs-jaselska.cz , tel. 777 935 353

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

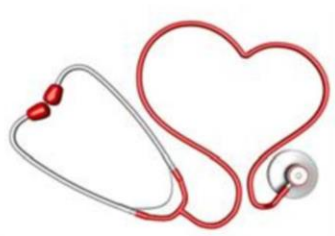

světová
škola
ve světě i doma

SOUTĚŽ OŠETŘOVATELSTVÍ pro 3. ročník oboru Zdravotnický asistent

TÉMA SOUTĚŽE: Fyziologické funkce a jejich sledování

**Datum: 12. února 2020 (středa)
13.30 hod. učebna č. 40**

Vítěz školního kola bude reprezentovat naši školu v Praze na SZŠ Ruská, kde proběhne 19. března 2020, 6. ročník soutěže v ošetřovatelství.

Ceny do soutěže věnovalo SRPD při SZŠ Brno, Jaselská, příspěvková organizace.

V Brně dne 3. 2. 2020

Mgr. Martina Cahová
Předsedkyně MS OSE

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

**světová
škola**
ve světě i doma

SOUTĚŽ OŠETŘOVATELSTVÍ pro 4. ročník oboru Zdravotnický asistent TÉMA SOUTĚŽE: „Moje nejzajímavější ošetřovatelská kazuistika“

**Datum: 13. února 2020 (čtvrtek)
13.30 hod. učebna č. 40**

Vítěz školního kola bude reprezentovat naši školu na XVI. festivalu ošetřovatelských kazuistik ve Zlíně dne 25. března 2020.

**Ceny do soutěže věnovalo SRPD při SZŠ Brno, Jaselská,
příspěvková organizace.**

V Brně dne 3. 2. 2020

Mgr. Martina Cahová
Předsedkyně MS OSE

EDUCATION. DRIVE. INTERNACIONALITY. STUDENTS. OPPORTUNITY. NETWORK

KDY: 3.–7. února 2020

KDE: V prostorách školy.

CO: Prezentace zvyků, tradic, kultury, zajímavých míst, vzdělávacího systému, gastronomie aj.

KDO: Vysokoškolští studenti z celého světa.

INDONÉSIE – Roviela

JORDÁNSKO – Rawan

TURECKO – Eda

MEXIKO – Andrea

TAIWAN – XingYan

KOORDINÁTOR : Mgr. Eva Matějková, Ph.D

Představení návštěvníků

ROVIELA

ZEMĚ PŮVODU Indonésie

ZÁLIBY Ráda poslouchá hudbu, hraje basketbal a věnuje se plavání.

CO OČEKÁVÁ Chce se dozvědět něco o české historii a kultuře a poznat nové přátele.

NĚCO O NÍ I když někdy působí nepříjemně, je skutečně milá.

EDISON

projekt.edison

RAWAN

ZEMĚ PŮVODU Jordánsko

ZÁLIBY Hra na piano, kreslení a malování

CO OČEKÁVÁ Těší se, že se naučí něco o historii České republiky a pozná místní kulturu společně s místními lidmi.

NĚCO O NÍ Ráda fotí a tvoří vlastní videa.

AIESEC

projekt.edison

EDA

ZEMĚ PŮVODU Turecko

ZÁLIBY Ráda cestuje a učí se novým jazykům a hraje na piano.

CO OČEKÁVÁ Seznámení s lidmi z odlišných kultur, získání nových zkušeností a překonávání překážek.

NĚCO O NÍ Je velmi přátelská a ráda se seznamuje s novými lidmi.

AIESEC

projekt.edison

ANDREA

ZEMĚ PŮVODU Mexiko

ZÁLIBY Čtení, sport a yoga

CO OČEKÁVÁ Seznámení s novými lidmi, novou zemí a kulturou a zároveň by chtěla ostatní naučit něco o té svojí.

NĚCO O NÍ Miluje nakupování knížek, i když jich má doma několik nepřečtených.

AIESEC

projekt.edison

YAN

ZEMĚ PŮVODU Taiwan

ZÁLIBY Rád sleduje filmy a cestuje.

CO OČEKÁVÁ Seznámení se s novou kulturou, navázání nových přátelství a poznání sebe sama.

NĚCO O NĚM Přestože se na pobyt u nás těší, očekává kulturní šok.

AIESEC

projekt.edison

Autor: Jakub Kříž (4L)

Měl jste nějaký vzor? Například v té slavnější sféře hudebníků?

Pro mě byl asi největším vzorem člověk, který mě vůbec nasměroval v akademii muzických umění na vysoké škole, abych se začal zabývat myšlenkou, že půjdu samostatně svojí cestou a bude ze mě hráč, sólista, interpret, který ale bude spolupracovat s různými dalšími interprety, nebude sedět v orchestru, bude propagovat a iniciovat nové projekty... Ten člověk byl jedním z největších tehdejších světových houslistů Nathan Milstein, který byl Američan, ale pocházel z ruské židovské rodiny a já jsem měl tu možnost, což považuji za malý zázrak, že jsem byl vyslán na kurzy za ním. Ten člověk mně otevřel oči o tom, jak vůbec vypadá koncertní svět a co je potřeba proto udělat, aby se člověk stal houslistou. Musím říct, že to byl velmi energický člověk, byť v té době mu bylo už osmdesát let. Měl neuvěřitelnou aktivitu, výdrž a musím říct, že to byl člověk, kterému dneska vděčím za to, že dneska sedím tady a můžu povídat o projektech, které jsem za posledních dvacet-třicet let dělal a můžu se pod ně podepsat.

To byl tedy Váš vzor... Stalo se Vám někdy, že by Vám nějaký mladý hudebník řekl, že jste jeho vzorem?

Jo, píšou mi... Dokonce jsem teď plnil sen jedné holčičky, která si přes Mladou frontu Dnes požádala, jestli by se mnou nemohla setkat. Sama hraje na housle, tak jsme se setkali. Já jsem jí poradil, v čem by se měla zlepšit a měli jsme spolu krásnou hodinku. Celá ta akce se jmenovala – Jak se plní sen. Já navíc vedu houslové kurzy na zámku v Klášterci nad Ohří v severních Čechách a tam za mnou jezdí mladí lidé a nebo i děti od šesti let až po asi dvacet

čtyři. Tak jsem rád, když můžu těmto dětem poradit nebo jim pomoci nahlídnout, jak se říká, do té kuchyně. Pak už je to na nich, jak to zvládnou. Všechno je to potom na tom člověku. Jedna věc je poradit a ta druhá věc je, aby si člověk dokázal poradit sám, protože pak už je to jenom o tom, jak si ty informace zpracuje pro sebe. Bez těch informací by to taky nešlo, dále bez vlastní píce to taky nejde. Hraní na housle na rozdíl od sportovců, je běh na celý život a ten zvládnete jen tehdy, když máte pořád co nabídnout. Pokud nemáte co nabídnout, tak nehrajete. To je jednoduchý a sportovci to zvládnou do pětatřiceti-čtyřiceti, kdežto my musíme umět hrát, pokud jsme zdraví, do sedmdesáti-pětasedmdesáti. Když si vzpomenu, když byl koncert Vladimíra Horovitz, k jeho devadesáti s Newyorskou filharmonií, kde hrál Rachmaninova třetí klavírní koncert, tak předtím nezbyvá než smeknout, to je neuvěřitelný. Ale prostě je to o tom, že člověk celý život zasvětil té muzice, protože ho bavila, zcela naplňovala a já už dneska za sebe můžu říct, protože jsem v životě neprožil jenom krásný chvíle, ale i chvíle velmi kruté, takže hra na housle je pro mě terapií a ta hra mně moc pomohla.

Co se týká mladé generace, tak teď je v kurzu hlavně popová muzika, hip hop a tak podobně. Vy se často potkáváte s mladými hudebníky. Jaký je zájem o klasickou a vážnou hudbu mezi mladými lidmi?

Já bych to rozdělil. Je zájem o hru na nástroje. Mladých houslistů je poměrně hodně. Je otázka jestli ty děti jsou vedeni k tomu, to už odhadne i ten pedagog, aby se pak k tomu profesionálně věnovaly, je potom už jenom zlomek. Ale to, že ty děti na ten nástroj hrají, neznamená, že všichni musejí být virtuóзовé, je to součást vzdělání. Je to součást něčeho, co by to dítě nebo mladý člověk měl poznat, protože hudba je obor, který ukazuje trošku jinou, bohatší cestu při tom vyspívání. Dokonce byl takový zajímavý v podstatě projekt před x lety... Nějaký maďarský psycholog deset let sledoval děti, které hrají na hudební nástroje, zpívají nebo chodí do hudebních škol a děti, které se staly tzv. dětmi ulice, které nemají ten zájem. A sledoval to

doby dospívání a vyspělosti a zjistilo se, že v případě kriminality, se u dětí, které hrají na hudební nástroje, je kriminalita třikrát menší, což je docela zajímavý poznatek. Je to protože, jak se říká, hudba nedává jenom to reálno, ale v člověku vytváří takovou tu kreativitu, muzikálnost, představivost. Je to jako když někdo maluje a představuje si, jak už to bude vypadat. Tak tady si představuje tu barevnost a při tom dospívání to hraje významnou roli. Koneckonců existuje obor, který se jmenuje muzikoterapie a je celkem jasně dokázáno, že hudba, když je správně podávána, tak může léčit.

Posloucháte i jinou hudbu než je klasická, nějaký jiný žánr?

Já si rád zahraju i s rockerama. Teď třeba příští rok budu mít kulantiny a na narozeninovém koncertě si se mnou zahraje třeba Michal Pavlíček. Jinak spolupracuji s Měkym Žbirkou, což je třicet let můj velkej kamarád, takže i do té popové sféry nakouknu. Teď budu točit CD, kde budou slavné filmové a nejen filmové melodie, které jsem si vždycky toužil zahrát. Samozřejmě točím Beethovena, Dvořáka, Smetanu a mnoho dalšího. Můj dědeček byl kapelník a houslista a musel umět různé styly od operety až já nevím po co a samozřejmě klasiku, takže ve mně zanechal geny. Já s tímhle nemám žádný problém. Rozhodně nejsem člověk, který by chodil jenom jedním muzikantským údolím, ale taky mě zajímá, co je za těma horama. No a ti muzikanti... Hrál jsem třeba se skupinou Jablkoň, což tady v Brně koneckonců lidé dobře vědí, protože jsem semka léta s Jablkoní jezdil hrát, protože je tady velmi dobrá scéna. Musím říct, že Brňáci mají docela široký rozptyl žánrů, což se mi tady moc líbí. Takže jsme hráli tuhle, když se neví, co to je, tak se řekne, že je to alternativní hudba, protože nás nikdo pořádně nedokázal zařadit. Tak jsme tady odehráli strašně moc koncertů a dokonce jsme tady v Babicích kousek od Brna natáčeli dvě CD a já z toho mám obrovskou radost. Navodilo mně to zase nové nápady a novou kreativitu i do těch projektů s klasickou hudbou. Takže já miluju setkání s různými žánry. Konec konců teď odsud jedu natáčet nové

s „Cikánskými ďábly“ do Bratislavy a to jsou zase muzikanti, kteří tu hudbu studovali a dělají etnickou muziku. Takže mě tohle propojení a prolínání stylů velmi obohacuje a hlavně mě naplňuje.

Pane Svěcený, já Vám moc děkuju. Ať se Vám daří, jak v tom osobním, tak i v tom profesionálním životě a doufejme, že se někdy zase potkáme! 😊

1. část

Jednoho dne přišel do poštovní schránky domu v jedné ulici v Alicante ve Španělsku dopis. Dívka, která v tom domě bydlela spolu se svojí rodinou, tento list nedočkavě vyhlížela. Bylo to potvrzení o přijetí na akademii nebo naopak zamítnutí. Byla velice nervózní, ale jakmile cinkla dvířka od schránky, nadpřirozenou rychlostí seběhla schody a už otvírala obálku.

Jednalo se o chvíli napětí, jelikož její ruce se tak třásly vzrušením, že nebyla schopna pořádně něco udělat.

Když se jí to konečně podařilo, přelétla očima hlavičku, která je povinná, ale naprosto zbytečná, a hledala něco o jejím přijetí.

Na čtvrtém řádku od konce se nácházela jednoduchá věta: *Byl/a jste přijat/a na Vojenskou akademii pro quideny.*

Na Islandu ve městečku Laugar přišel dopis k chlapci, který seděl doma na okně a čekal, co se bude dít. Bylo to malé město, proto když přišel pošťák, okamžitě vyběhl ven.

„Dobrý den, Eliassone. Přišel mi dopis?“ Volal na něj už od dveří rychlým krokem šel k němu.

„Ano, něco tu pro tebe mám,“ zasmál se a podal mu dopis s logem jeho vysněné školy. Okamžitě ten dopis otevřel a přelétl pohledem stránku: *Byl/a jste přijat/a na Vojenskou akademii pro quideny.*

V Tokyu byla dívka, která zrovna měla hodinu tělocvičky. Trénovala spolu se svými spolužáky karate. Snažila se soustředit, ale moc jí to nešlo, jelikož jediné, na co dokázala myslet, byla její přijímací zkouška na její vysněnou školu. Dle jejích výsledků v bojovém umění nebylo těžké uhodnout na jakou školu se hlásila. Večer se dostala domů. Okamžitě šla prohledat poštu a našla v ní dopis s jejím jménem. Otevřela jej a přečetla. *Byl/a jste přijat/a na Vojenskou akademii pro quideny.*

Prvního září se všichni naši tři hrdinové přemístili pomocí teleportu na ostrov v Norském moři, jehož název byl Jan Mayen. Starší studenti šli jako ostřílení vojáci rovnou do útrob budovy, kdežto nováčci se raději drželi svých rodičů. Bohužel i jim nastal čas se rozloučit, jelikož portál se za dvě minuty zavíral a na této straně nesměl zůstat nikdo, kdo tam nebude studovat. Všechno to bylo přísně hlídáno.

Mezi mladými studenty začali procházet studenti starších ročníků, kteří jim rozdávali jakési krabičky. Po jejich otevření jim byl sdělen návod o používání komunikačního zařízení. Následně šli do budovy internátu, kde se ubytovali a šli na večeři.

Dívka, která byla oblečená jako kdyby byla kousek od severního pólu, šla na večeři. Mezi stěnami budovy jí bylo chladno, jelikož její španělský původ není zvyklý na takovou zimu. Ve dveřích se samozřejmě, jako vždy a všude, do někoho narazila. Pro ni to byla ta lepší varianta, jelikož nenarazila do zdi, což by se jí v jejím případě určitě povedlo.

„Au,“ ozval se dívčí hlas, který pokračoval pro španělskou dívku naprosto nesrozumitelným jazykem. Koukala na ni naprosto nechápavě. Druhá dívka se naštvála, vytrhla jí krabičku z ruky a cosi jí nalepila na ucho a na hrk.

„Dávej si laskavě pozor na cestu. Mohlas někoho zranit.“ Rozčilovala se dívka, která až doposud mluvila cizím jazykem, ve španělském jazyce.

„Promiň, moc mě to mrzí, ale jsem takový slon v porcelánu,“ zazubila se na ni. „Jmenuju se Sofia,“ natáhla k ní ruku pro seznámení se. Dívka už si jí ale více nevšímala a pokračovala ve své cestě.

Sofia nad tím pokrčila rameny a pokračovala dál na večeři. Sedla si ke stolu, kde seděl jeden kluk se světle hnědými vlasy. „Ahoj, můžu si přisednout?“ Zeptala se ho, ale na odpověď nepočkala a ihned si sedla.

„Jasně,“ odpověděl chlapec a usmál se na ni. Nepokračoval v konverzaci. Byl rád, že je celkem blízko domova. Nemusel si totiž zvykat na výraznou změnu klimatu. Doufal, že si brzy najde nějaké přátele, aby mu tu čas rychleji utíkal. Přece jenom do Vánoc je to ještě dlouhá doba.

Jídelna se postupně plnila jak novými studenty, kteří byli udiveni, velikostí jídelny, tak i studenty z vyšších ročníků, jež si prostě vzali jídlo a sedli si.

Když to vypadalo, že už nikdo nepřijde a všichni pomalu začali odcházet po dojení, ve dveřích se objevila drobná dívka, která si vzala jídlo a hledala si osamocení stůl, jenž by si přivlastnila. Bohužel jí někdo stáhl k sobě ke stolu.

„Ahoj, nějak jsme se nestihly seznámit, respektive, ty ses nepředstavila,“ zazubí se na ni Sofia, o níž doufala, že ji už dnes nepotká.

„Misaki,“ odpověděla. „Jmenuju se Misaki. Necháš mě už být?“ Zeptala se jí naštvaným tónem a dala se do jídla.

„Jo...v pohodě. Díky za odpověď,“ odpověděla jí ironicky Sofia, což rozesmálo chlapce. „Co? Něco k smíchu?“ Zeptala se ho okamžitě Španělka, přičemž ho podpalovala pohledem.

„Ne nic. Absolutně nic,“ zasmál se znovu. „Jen... Jsem Torir, kdyby se někdo z vás ptal.“ Předěšel tak tomu, co se stalo u Misaki.

„Těší mě, Torire. Já jsem Sofia,“ odhalila své rovné zuby v úsměvu a podala mu ruku.

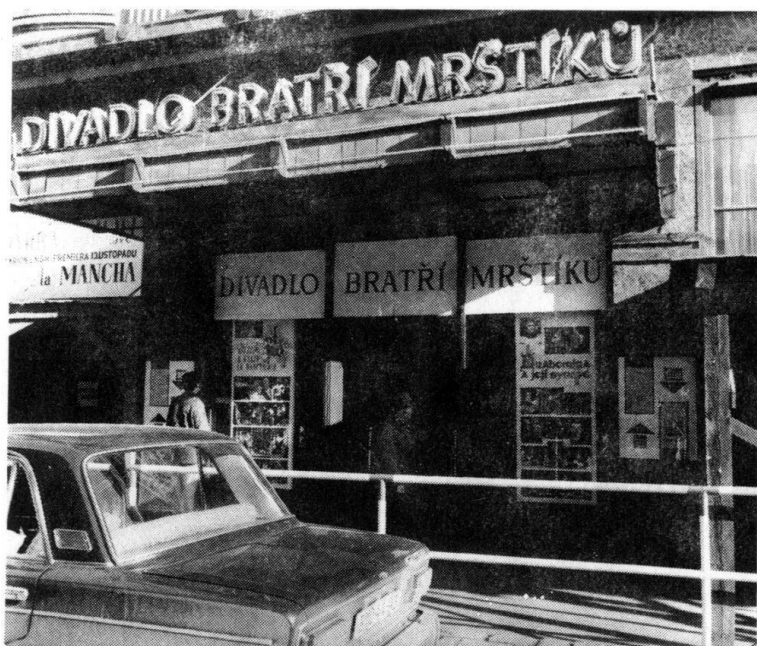
Pokračování příště...

Historie Městského divadla Brno

Po válce, roku 1945, se podařilo skupině mladých divadelníků v čele s pětadvacetiletým režisérem Milanem Páskem získat licenci k provozování druhé činoherní scény. Soubor začal působit pod názvem Svobodné divadlo na Falkensteinerově ulici (dnes Gorkého) a v té zkušební době odpremiéroval 5 nových her.

Ale to už klepaly na dveře „nové“ reformy. Divadlo (tak jako ostatní) muselo měnit nejen umělecké koncepce, ale i přejmenovat svůj název – Městské a oblastní divadlo. Tento název vydržel pouhý rok, hned v následujícím roku byl přijat název Krajské oblastní divadlo, což znamenalo, že divadlo má v povinnosti dbát i o rozvoj divadelní kultury v moravských a českých regionech. Od roku 1954 bylo divadlo pojmenováno po bratřích Mrštíciích. Málokdo už ví, že divadlu hrozil jiný název - po ministru Zdeňku Nejedlém - a že chytří divadelníci si vzpomněli na bratry Mrštíky a zaštitili se jimi. Sídlo mělo divadlo na Jakubském náměstí (dnes Divadlo Bolka Polívky), teprve v roce 1965, kdy se soubor opery Národního divadla nastěhoval do nově postaveného divadla, se tehdejší druhý činoherní soubor přestěhoval do současné budovy na Lidické ulici. Název Divadlo bratří Mrštíků si drželo až do roku 1988, kdy bylo násilně sloučeno s divadlem Večerní Brno a Loutkovým divadlem Radost pod jeden název Brněnská divadla. Monstrózní celek se naštěstí po sametové revoluci rozpadl a dospěl k definitivnímu názvu Městské divadlo Brno. Bylo to v červnu roku 1993 a zřizovatelem divadla se stalo magistrátní město Brno.

V historii divadla se vystříдалo mnoho tvůrců – jmenujme alespoň ty nejhlavnější, jako byli prof. Rudolf Walter, dr. Libor Pleva, Antonín Kurš, Jan Fišer, Milan Pásek – zakládající režisér a ředitel, poté pak ředitel od šedesátých let až do konce let osmdesátých, a konečně Stanislav Moša, současný ředitel a umělecký šéf činohry, pod jehož vedením divadlo zásadně

změnilo umělecký kurs. Nejprve bylo potřeba zajistit ekonomickou stabilitu a vyřešit

personální problémy přebujelého administrativního aparátu. Zároveň bylo přikročeno k přestavbě ne příliš vyhovujícího prostoru bývalého kina, na moderní a funkční sál. To se podařilo a na podzim roku 1995 byl otevřen nově rekonstruovaný sál podle architekta Miroslava Meleny, který splňoval požadavky pro náročnější produkce hudebně dramatického žánru. Zvyšující se divácká oblíbenost divadla byla dána směřováním, které nastolilo vedení divadla, kdy se hlavní vlajkovou lodí stalo kvalitní hudebně-muzikálové divadlo v kombinaci s moderně pojatými klasickými tituly. Impulsem bylo také otevření studijního oboru muzikálového herectví na brněnské Janáčkově akademii múzických umění. Zdejší absolventi se stali prvními vlaštovkami v nově se rozvíjejícím žánru, ke kterému je zapotřebí souhra tří talentů – hereckého, pěveckého a pohybového. Ačkoliv se soubor Městského divadla Brno dělil v té době na dva samostatné soubory – činohru a muzikál, neznamenal to nic jiného, než pouhé administrativní dělení. Muzikálové herce bylo možné vidět i v činoherních rolích a naopak. Flexibilita a různorodost byly hlavním znakem těchto let. Divadlu se dařilo navázat spolupráci se zahraničními agenturami a dokázalo beze zbytku plnit náročné požadavky pro získávání autorských licencí, a tak se v malém divadle na Lidické ulici začaly hrát světoznámé tituly.

Zájem diváků o dění na Lidické ulici však v tomto období dal tušit, že současný prostor pro cca 370 diváků začínal být nevyhovující. Proto se Stanislav Moša snažil o vytvoření druhé scény, která by lépe vyhovovala modernímu trendu. Podařilo se mu skoro nemožné, v součinnosti s Ministerstvem kultury ČR a magistrátu města Brna byl vystavěn v zadním traktu stávajícího divadla moderní sál pro provozování soudobých hudebních děl. Základní kameny byly položeny 17. listopadu 2001. Pak už budova rostla Brňanům před očima. Otevření Hudební scény Městského divadla Brno proběhlo 1. října 2004 slavnostní premiérou muzikálu Hair.

Pro Hudební scénu připravovali svá díla umělci zvučných jmen. Připomeňme některé: Hana a Petr Ulrychovi, Zdeněk Merta, Jiří Žáček, Pavel Fieber, Miloš Štědroň, Milan Uhde, Zbyněk Srba, Šimon Caban, Vašo Patejdl, Eduard Krečmar, Petr Kofroň, Juraj Deák, Christoph Weyers, Igor Barberić, Juraj Nvota a spousta dalších.

K desátému jubileu vydalo divadlo také výpravnou publikaci s názvem 10 let Hudební scény Městského divadla Brno, která mapuje uplynulé období. Zařadila se vedle tradičních ročenek, které Městské divadlo Brno přináší čtenářům jako připomínku předešlé sezóny a která je ohlédnutím za prací mnoha lidí.

Od počátku devadesátých let divadlo začalo vyjíždět i po evropských zemích. Nejdříve to byla velká šňůra představení West Side Story v Německu a Rakousku. Následovaly další tituly a země. Sláva Městského divadla Brno se nesla do všech koutů Evropy. Divadlo pravidelně spolupracuje s divadly v Ingolstadt, Wiltzu a dalšími. Divadlo účinkovalo v Belgii, Dánsku, Francii, Chorvatsku, Holandsku, Lucembursku, Německu, Itálii, Španělsku a Švýcarsku.

Městské divadlo Brno je dlouhodobě zváno také například na mezinárodní hudební festival v lucemburském Wiltzu či v rakouském Gars am Kamp.

Městské divadlo Brno své aktivity rozšířilo i o další působiště, letní scénu – Biskupský dvůr. Tento magický prostor, nacházející se v historickém centru Brna mezi Zelným trhem a Kapucínským náměstím, tak obohatil brněnskou letní kulturní nabídku o jedinečné zážitky open air představení

V minulých letech vznikly přímo pro prostor Biskupského dvora dvě zcela nové inscenace – výpravná legenda se zpěvy Baron Trenck a baletní činohra Cyril a Metoděj, uvedená v rámci oslav 1150. výročí příchodu věrozvěstů na Moravu. Roku 2015 byla představena inscenace, která je věnována osobnosti zakladatele genetiky Johanna Gregora Mendela s názvem Mendel aneb Vzpouza hrášků. Tato inscenace se hraje právě v prostorách, kde J. G. Mendel bádala a pracoval.

Když se před lety dělal ve Velké Británii průzkum o nejpoblárnějších hospodských sportech, skončily na prvním místě šipky, na místo druhé se však nedostal ani kulečník, ani bowling a ani karban, ale byl to kvíz. Je to relativně nová aktivita, která se v hospodách a restauracích provozuje, ale v Británii a posléze i v Česku si už získala mnoho stálých fanoušků.

Hraje se v týmech a postupně se kladou otázky, které se promítají na plátno. Tým, který má nejvíce správných odpovědí, tedy bodů, vyhrává. Během otázek se nesmí používat žádná elektronická zařízení ani encyklopedie, musíte se spolehnout jen na to, co máte v hlavě.

Jednotlivé otázky bývají různorodé, takže se vyplatí mít pestrý tým, ve kterém je každý „specialistou“ na některou oblast. V týmu, ve kterém jsem kapitánem, mám na starosti přírodní vědy, zeměpis a dějepis, Pavel má literaturu a sport, druhý Pavel má filmy, Ivo hudbu a bulvár, Honza počítače a Emilka kulturu. Tato týmová pestrost se nám velmi osvědčila. Mohou být týmy, kde dají dohromady kamarádi spolužáci z techniky, tam je potom vidět, jak toto družstvo jásá, když je otázka z fyziky a naopak smutní, když jsou otázky z umění. Nicméně poselstvím kvízů je také vzdělávat, takže otázky, na které člověk neznal odpovědi, si občas i zapamatuje.

Já hraji kvízy už dobrých 8 let a za tu dobu se tým, či bych měl říct týmy, za které jsem hrál, velmi prostřídaly. Avšak některé věci se nemění, třeba vždy přítomná obava, co bude v hudebním kole. V tomto kole se pouští hudební ukázky, které máte poznat. Musím přiznat, že já a

nikdo z týmu neholduje současné hudbě, a proto hudební kolo s názvem „Rap“, „Hip hop“, nebo „Trip hop“, nepatří mezi naše nejoblíbenější. Další zábavná část přichází v okamžiku, kdy se říkají správné odpovědi a nějaký člen týmu zvolá: „Já jsem to říkal!“, nebo „Já jsem si to myslel!“ zbytek týmu se k takovému člověku většinou otočí s pozvednutým obočím, protože po bitvě je každý generál. Ale nakonec se tomu stejně všichni zasmějí, protože takovou situaci už zažil každý hráč.

V současné době se v Česku hrají tři velké kvízy PubQuiz, Hospodský kvíz a Chytrý kvíz. Všechny tři kvízy mají pěkné webové stránky, na kterých si vyberete město a den a zobrazí se vám, ve kterých hospodách se hraje. Všechny kvízy provozují ligu, takže můžete vyhrávat i sezóny a stát se mistrem. PubQuiz dělá velká finále v Plzni, Praze a Brně a Hospodský kvíz pořádá dokonce i mistrovství republiky. Tým, ve kterém hraji je natolik úspěšný, že vyhrál minulý rok právě toto mistrovství, a ještě mnoho ligových sezón v různých podnikách. A pokud by vás nebavil standardní kvíz, můžete v Brně pravidelně chodit i na kvízy v angličtině nebo ruštině. Případně se konají i tematické speciály např. o Hvězdných válkách, Pánu prstenů, Harry Potterovi aj.

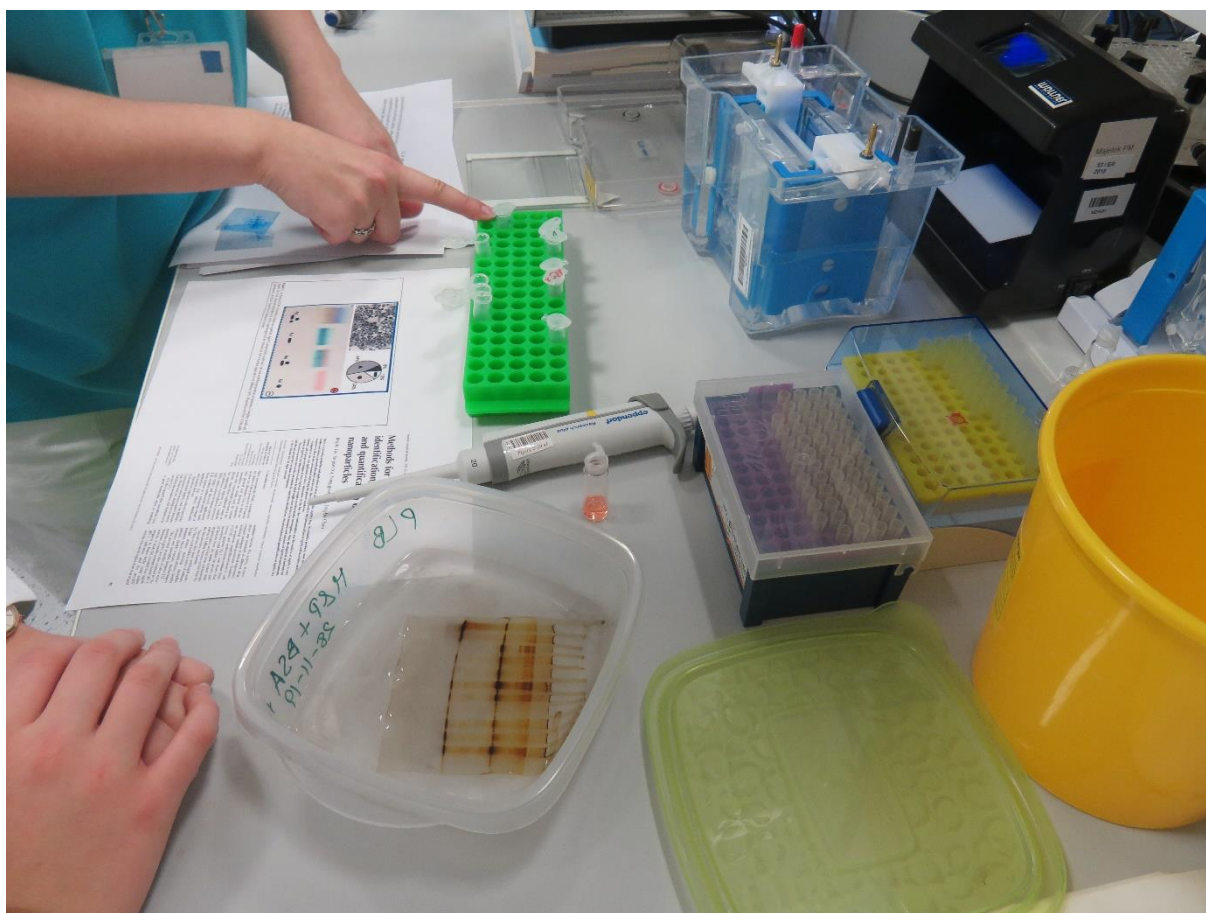
Já osobně jsem si našel v kvízech odpočinek a zároveň námahu, kterou mozek potřebuje. Občas se člověk podivuje nad sebou samým, co všechno si pamatuje a obdivuje, co vědí ostatní. Současně rád vídám členy týmu, se kterými si pravidelně jednou týdně tůknu na zdraví a vítězství.

T-exkurze

Chtěla jsem ochutnat vysokoškolské studium, navštívit univerzitní laboratoře a zjistit více o oboru, který budu chtít v budoucnu studovat. T-exkurze nabízí témata, jako jsou veterinární medicína, mikrobiologie, počítačová chemie, bioinformatika, matematika, astronomie, molekulární biotechnologie, genetika a další.

Já jsem se zúčastnila celkem pěti exkurzí, nejvíce se mi líbila biomedicína a vyšetřování genetického materiálů. Proč bych tyto exkurze doporučila? Vyzkoušeli jsme hodně věcí z praktické stránky: prováděli jsme rozbor krve skutečných pacientů, sestavovali karyotyp, pracovali s DNA, vyzkoušeli jsme si také aparáty, pomocí kterých jde změřit různé fyziologické funkce lidského organismu, vytvořili jsme kosmetické výrobky, zjistili, z čeho se skládají a mnoho dalších informací.

Na takových akcích se můžeme seznámit s vrstevníky, kteří mají stejné zájmy jak my, můžeme mluvit s profesory, pracovníky laboratoří a zeptat se na otázky týkající se oboru nebo jejich práce. Byla to pro mě zajímavá a přínosná zkušenost, která rozšířila mé představy o zdravotnických oborech.

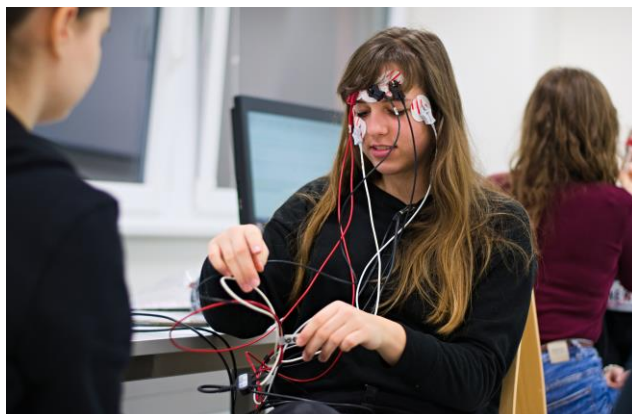
T-exkurze biomedicína

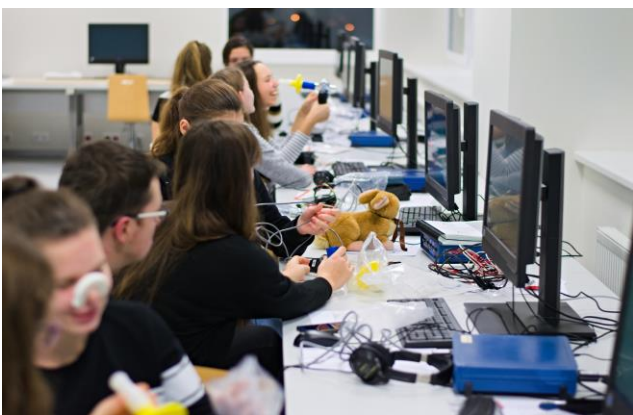
Tohle byla skvělá T-exkurze. A víte proč? Mohli jsme si na vlastní kůži zažít to, co vidáme jen v seriálech. A to na vlastní kůži doslova...

Pomocí elektrod nalepených na kůži jsme měřili (a poslouchali) impulzy svalů. Počítač zaznamenal mimo jiné, k čemu docházelo uvnitř našich svalů při práci. Detektor lži? Ne! Spíš by se to mělo jmenovat detektor nervozity. Zrovna tohle jsem si mohla vyzkoušet osobně. Měřil se tep, pocení a dech. Pomocí různých situací jsme zjišťovali, jak moc toho druhého dokážeme rozhodit. Vyslychající používali různé taktiky od nepříjemných otázek až po drsnější praktiky a jejich cílem bylo vzbudit u vyslychaného pocit úzkosti či stresu. Naopak vyslychaní se nesměli nechat vyvést z míry a vedli tak dobrou práci, že ani vyslychající to věru neměli lehké.

Odcházeli jsme plni nových dojmů a s rudými fleky na rukou a obličejích (ale i přes to spokojeni). Celá exkurze nám umožnila poznat zblízka všemožné biologické signály a přiblížila nám, co dokáže biomedicína.

Tréninková charakteristika volejbalu

Úvod:

V této práci se zaměřím na svůj vlastní trénink a popíšu charakteristiku tohoto sportu. Chtěla bych rozebrat to, co je potřeba trénovat nejvíce a především v mém věku. Přiblížím důležitost schopností a dovedností, a co je z toho prakticky nezbytné k úspěšné hře. Dále pak co musíme umět, abyste byli pro svůj tým přínosem. Jako poslední popíšu tréninkové cykly, což znamená uzpůsobení tréninků před sezonou a během hlavní sezony trénování.

Co trénuji – schopnosti a dovednosti:

Mnoho lidí okolo, když řeknu, že hraji volejbal, obrátí oči v sloup a pomyslí si, že se asi moc nenadřu, a že tento sport zvládne snad každý. Já odpovídám: „Ano, na hřišti stát pod sítí a udeřit nekontrolovaně do míče umí každý, ale tomu se bohužel neříká volejbal, ale plácaná“. Volejbal jako takový, na slušné úrovni stojí pár kapek potu, slz, bolest svalů a obrovský kopec vůle trénovat, protože tento sport je nevděčný v tom, že vypadá krásně a jednoduše. Každý hráč musí ovládat každý pohyb dokonale, a to se nedocílí jinak, než nepřebýrným počtem opakování a pokusů. Mluvíme však až o deseti tisících pokusů, než přijde aspoň ten jeden správný. Tím už odhaluju to, že volejbal se skládá především z techniky provedení pohybu, ostatně jako většina sportů. Hráč se musí učit všechny technické prvky provedení úderu, ať už je to odbití obouruč spodem, vrchem nebo jednoruč. Dále třeba taková smeč je neúčinnější v klidu na zemi a to opakováním pokusů až do zblbnutí. Dokola odbíjíme míč třeba proti stěně nebo na trenérku a tím se snažíme rozpoznat to správné provedení a i ten správný pocit, že míč letí konečně tak, jak letět má. Je moc pěkné umět techniku v klidu na zemi, ale potřebujeme pokročit dál. Svoji techniku potřebujeme spojit s vnímáním ostatních hráčů na hřišti a soustředit se nejen na provedení správného pohybu, ale i na pohyby ostatních hráčů i protihráčů a moc dobře vnímat míč. To všechno pak musíme spojit s rychlostí a obraností, navíc s naprosto přesnou orientací na hřišti, schopnost vydržet hrát na stejné výkonnosti a hůrá, můžeme hrát volejbal.

Co bych měla umět:

Začneme od začátku a to už znamená věk okolo 9-11 let, kdy děti ještě pořádně nevědí, jestli u volejbalu vydrží den, měsíc, rok nebo celý život. Je jasné, že tyto tréninky mají s volejbalem společný možná tak volejbalový míč, který je navíc o pár gramů lehčí. Náplní tréninku jsou i naprosto odlišné sporty a cílem je dovést tuto tréninkovou skupinu jen ke zdravému pohybu. Děti se postupně seznamují s pravidly volejbalu a začínají se učit základní údery. Postupem

věku se děti zlepšují, rostou a pokroky jsou viditelné i během půl roku. A tak se tréninky postupně zpřísňují, až se téměř podobají těm pravým. Pro všechny skupiny malých volejbalistů se pořádají turnaje v minivolejbale, kde jsou tyto pravidla dobře známa. Mladší žáci hrají tzv. trojičky, kde si děti více sáhnou na balon a více se zapojí do hry. Už od starších žáků můžeme pozorovat šestkový volejbal. Ve starších žácích se už klade důraz na vnímání správných pohybů a snaží se zdokonalovat v technice, nacházet spojitost mezi určitými rolemi hráčů (smečař, blokař, nahravač,...), ovšem hráči zůstávají více méně všestranní a učí se základy od všeho. Specializace hráče se začíná prosazovat v kadetkách. Trenéři zatěžují hráče i přemýšlením nad správnou taktikou a správnými volbami v různých situacích na hřišti. Začíná značná spolupráce smečařů s nahrávačem. Celkově kadetská skupina na vyšší úrovni je velmi důležitá pro další prosazování a vstup do pořádného volejbalu. V tomto věku je nutné si začít uvědomovat, jestli se chci volejbalu nadále věnovat, protože jestli ano, je tato část vývoje spolu s juniorskou skupinou ta nejdůležitější pro učení a zdokonalování se. Stále je ale čas napravovat chybnou techniku a špatné návyky.

Závěr:

V této seminární práci jsem aspoň trochu přiblížila průběh tréninku volejbalu. Čím víc nad tím přemýšlím, uvědomuju si sama, že volejbal není závislý jen na kondici, síle, či jiné té nejsprávnější technice, ale také na neustálém přemýšlení, uvažování a volení té nejlepší taktiky. Ten kdo tohle všechno pozná na vlastní kůži a také to dokáže ovládat, tak si volejbal navždy získá jeho srdce.

Sport. Co je to vlastně sport? Tak jako mnoho slov, tak i tohle slovo znamená pro každého něco jiného. Pro někoho je to bezvýznamné slovo, pro jiné je to utrpení, druzí to vnímají jako způsob příjmu peněz, ale jsou i tací, kteří sportují pro radost, odreagování. Někdo také může sportovat aktivně nebo pasivně u televize s miskou chipsů. Já osobně sportuji aktivně – hraji volejbal, a hlavně ráda. Snad každý aktivní sportovec věnuje svému sportu mnoho volného času, stejné je to i u mne. Nejde pouze o všední dny, ale i víkendů, které mám volné, je málo. Kolikrát mě mrzí, že nemůžu jet na výlet s rodinou, kamarádkami, známými, ale i kolektiv, se kterým tvořím družstvo, mi mnohdy zpřijemňuje čas, který s ním trávím. To je také nedílnou součástí mnoha sportů. Pokud jde o kolektivní sport, tak si myslím, že je důležité vytvořit fajn kolektiv, ke kterému se bude člověk rád vracet a nerad ho opouštět. Nejen volný čas je překážkou, ale i škola a peníze. Pokud někdo jde třeba na střední školu, čeká ho velký životní krok, přibude mu učení, tím pádem ubude času.

Jaký vliv mají na sport peníze? Věřte, že velký. Jak praví jedno úsloví: "Každý začátek je těžký." Tak bych charakterizovala roli peněz ve sportu. Na začátku musíte do sportu vložit vše, abyste mohli sklízet úrodu. Když začínáte se sportem, stále do něj něco vkládáte. Myslíte, že nic nedostáváte? Podle mého názoru to není pravda. Získáváte nové zkušenosti, přátele a také děláte něco pro své tělo a zdraví. Pravda je, že peníze nepatří mezi počáteční zisky, ale proč chtít za všechno peníze!? Vždyť peníze nejsou všechno! Z vlastních zkušeností znám, že radost z vítězství je k nezaplacení. Ovšem nejde-li o vítězství koupené. Víím, tato věta odporuje předchozím, ale bohužel je to tak. Ve vyšších soutěžích – například ve fotbale nebo v hokeji – se mnohdy vítězství kupuje, aby to ono družstvo získalo body do své tabulky, ale tohle je zrovna ta špína, která znehodnocuje sport. A radovat se z tohoto vítězství snad ani nejde. Ve sportu se točí peníze a jak už bylo napsáno nejen jako výplata. Peníze za svou snahu získáte, ale výše částky záleží na tom, jak dobře hrajete a jak velkým přínosem jste pro družstvo. Člověk může sportovat celý život a nedostane za to ani korunu, ale nevadí mu to, protože sportuje pro radost, ne pro peníze.

Autoři: Sabina Jusková a Patricie Čajková (3B)

Dne 17. prosince 2019 k nám přijela návštěva z neziskové organizace Tichý svět. Paní Zuzana, jenž pracuje jako tlumočnice, nám představila slečnu Ilonu se sluchovým postižením.

Na úvod jsme se dozvěděli, jaký je rozdíl mezi neslyšícími, nedoslýchavými a ohluchlými. Uvedli jsme si způsoby komunikace s těmito klienty a každý z těchto komunikačních prostředků jsme si mohli vyzkoušet. Začali jsme odezíráním. Rozdělili jsme se do skupin po pěti a dostali jsme sluchátka a tabulku s různými slovy. Vždy jeden ze skupiny měl sluchátka a odezíral ze rtů druhé osoby, která artikulovala slova z tabulky. Některá slova byla snadná rozeznat např. pes či auto, ovšem došlo i na velmi těžká slova jako např. inaugurace, což jsem měla problém vyslovit, natož tomu porozumět. U této činnosti jsme se opravdu pobavili, jelikož se nám podařilo vytvořit slova naprosto nová. Další aktivitou byla tichá pošta. Kromě žáků z prvních lavic jsme se všichni otočili zády k tabuli. Ilona jim předvedla nějaký obrazec a oni si jej zapamatovali a předvedli spolužákům sedícím za nimi. Takto se to opalovalo až do zadní lavice. Žáci z poslední lavice nakreslili obrazce na tabuli a ukázalo se, že jsme vytvořili obrazce jiné. Nejvíce mne však zaujala prstová abeceda. Vyzkoušeli jsme si všechna písmena a poté jsme hádali slova, která Ilona ukazovala. Uhádnout věty byl ovšem oříšek.

Po celou dobu přednášky Zuzana tlumočila Iloně naše dotazy, tudíž jsem si myslela, že Ilona je neslyšící a nemluví. Ilona nás ale velmi překvapila na konci přednášky, kdy nám pověděla svůj příběh, jak ona přišla o sluch, a že nyní pomocí implantátu částečně slyší.

Byla to krásná přednáška a myslím si, že práce s těmito klienty musí být zajímavá. Pro zdravotní sestru je velká výhoda, pokud znakový jazyk ovládá.

Dne 14. 1. 2020 proběhl na naší škole seminář o online prostoru a sociálních sítích/počítačových hrách. Přednášela nám Markéta Homolková, která spolupracuje na projektu Replug me, který založila Mgr. Karolína Presová. Prvotní impuls pro založení projektu vznikl v Indonésii na základě nepochopitelného chování lidí, když jim byl odebrán telefon z rukou.

Na začátku semináře jsme si jako třída odhlasovali těžší variantu – naše mobilní telefony byly po celou dobu semináře u přednášející. Po vzájemné domluvě jsme se rozhodli seminář zaměřit spíše na sociální sítě než na počítačové hry. Bavili jsme se o působení sociálních sítí na náš každodenní život. Zabývali jsme se triky tvůrců sociálních sítí, co se týče vzhledu aplikací, které v nás vyvolávají určité závislosti a samozřejmě jsme se také zaměřili na jejich plusy a mínusy.

Cílem semináře nebylo nás od užívání sociálních sítí odradit, ale pochopit vztah mezi námi a internetem tak, abychom se stali vědomými uživateli internetu a nebyli jen jeho pasivními spotřebiteli.

Kuřecí na medu s bramborákem a kukuřicí

2 kuřecí prsa	3 stroužky česneku
3 lžice tekutého medu	2 větší oloupané a omyté brambory
½ hrnku oleje	Troška mouky
Grilovací koření	Vajíčko
Sůl	Kukuřice
pepř	Trošku másla
Majoránka	Mléko

Nakrájíme si kuřecí prsa na kostičky, vložíme si je do misky. Maso si osolíme, okořeníme grilovacím kořením, zalijeme troškou oleje a přidáme med. Maso si dáme na rozehřátou pánev a osmažíme.

Na menší pánev si dáme rozpustit trošku másla a přidáme kukuřici. Oloupeme si stroužek česneku, prolisujeme ho a vhodíme ke kukuřici.

Hotové maso si připravíme do krabičky nebo na talíř spolu s kukuřicí. Do čisté misky si nastrouháme brambory, k nim vhodíme sušenou majoránku, vejce, zbylé prolisované stroužky česneku, sůl, pepř, mouku a mléko. Směs promícháme a můžeme smažit na rozehřátém oleji na pánvi. Opět složíme do krabičky nebo na talíř a máme hotovo.

Autor: Jakub Kříž (4L)

Strážníci dopadli pachatele trestné činnosti při kontrole parkovacích dokladů.

I běžná rutina může skončit nečekaným překvapením. Právě o tomto se přesvědčili městští strážníci v Městské části Brno – Žabovřesky.

Značku zakazující vjezd všem vozidlům nerespektoval řidič, kterého strážníci přistihli v úterý večer před budovou pošty v Nádražní ulici. Hlídkce potvrdil, že s vozidlem přijel a svůj prohřešek uznal. Ověření osobních údajů vzápětí ukázalo, že nemusí zůstat jen u dopravního přestupku. Jednadvacetiletý řidič totiž porušil platný zákaz řízení motorových vozidel, a tak si ho pro podezření ze spáchání trestného činu převzali republikoví policisté.

Na místě vyhrazeném osobám na invalidním vozíku včera pro změnu zaparkoval čtyřiatřicetiletý Slovák v Žabovřeskách. Strážníkům kontrolujícím oprávněnost stání přiznal, že on ani osoba, kterou přivezl, nevládní průkaz, který by ho k tomu opravňoval. Jeho vyjadřování přitom bylo natolik nesouvislé, že hlídka pojala podezření, že může být pod vlivem omamných látek. Strážníci proto přivolali republikové policisty a jimi provedený test potvrdil užití drog. Také jeho si proto od strážníků převzala Policie ČR jako podezřelého z trestného činu.

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Mgr. Ondřeje Otavu ☺.

Autor: Jakub Kříž (4L)

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Narodila jsem se ve Zlíně a do školy jsem chodila v Olomouci. Následně jsem se pak vdala do Brna, kde od té doby žiji.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Na této škole učím od roku 1993 – jsem tady už skoro inventář (zároveň jsem i správce evidence sportovních potřeb). Po ukončení vysoké školy jsem působila dva roky na ZŠ Úvoz.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Vystudovala jsem vysokou školu Univerzity Palackého v Olomouci – aprobaci TEV a BIO.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Učím právě tyto vystudované předměty, jsem také metodickou vedoucí TEV.

Co máte na naší škole ráda?

Mám ráda většinu žáků i kolegů. Líbí se mi i poloha školy – mám to blízko do práce.

Co byste na škole naopak změnila?

Líbila by se mi větší tělocvična. To se ale bohužel ovlivnit nedá.

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování?, Jestli ano, tak za co?

No nebyla jsem úplně nejpilnější studentka. Raději jsem sportovala. Ale známky jsem neměla špatné a kázeňské přestupky jsem také neměla.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

No určitě nejsem pro zavedení tělesných trestů, ale někdy... 😊

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

S rodiči se mi komunikuje dobře a na žádného rozzlobeného rodiče si nepamatuju.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Vzpomínám na svého třídního učitele na gymnáziu. Učil fyziku – ta sice nebyl můj oblíbený předmět, ale i do nudného výkladu nám dával cenné rady do života. Například muže nepřelichotíš nebo cibulí nic nepokazíš, takže mně tu fyziku zpestřoval.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mě kontakt se žáky – člověk se tak nějak udržuje psychicky mladý. Štve mě nepochopení okolí – v poledne jste doma a pořád Vám přidávají...

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

No určitě lyžařské kurzy nebo školní výlety.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Mám spoustu oblíbených žáků i tříd, ale nebudu jmenovat.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?"

Kamarádím se s většinou kolegů, ale samozřejmě se nejvíc bavím s kolegy z kabinetu.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?"

Ano, chtěla – oba moji rodiče byli učitelé.

Máte nějaký životní vzor?

Nemám.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Mám ráda hlavně české filmy. Seriály se snažím moc nesledovat, ale jednomu jsem už pár let věrná a to je Ordinace... ☺

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Mám ráda folk, blues i rock. Mám ráda třeba Michala Prokopa, Vladimíra Mišíka, Roberta Křesťana atd.

Jaké čtete knihy?

Čtu moc ráda. Chodím každý měsíc do knihovny a přečtu za měsíc tak 3 – 4 knihy. Hlavně detektivky.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Jako tělocvikář samozřejmě sportuji. Ráda jezdím na kole, chodím do posilovny, na aerobik atd.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Nejsem moc vybíravá. Nemusím moc sladké, takže jím hlavně zeleninu a maso.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Celý rok se na to těším, takže si to náležitě užívám. Cestuji a část prázdnin trávím na své chatě na okraji České Kanady, což je nedaleko Telče u rybníka – je tam nádherně a klid.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Učit, učit, učit... A dožít se ve zdraví důchodu.

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Určitě by se za ta léta něco našlo, ale konkrétně si teď nevzpomínám.

program na měsíc **02/2020**

Nevlídno? Zima? Šup do Polárky!

02	ne	Tančírna	věk 2+		MALÁ SCÉNA	14.30
04	út	Prezidenti: Cesta tam a zase	věk 13+			17.30
06	čt	Homo zabijens: Konec lovců mamutů	věk 9+			17.30
08	so	Tamtadarova dobrodružství	věk 5+		MALÁ SCÉNA	10.30
		O Glashtinovi a slepé dívce	věk 7+			15.30
09	ne	Scénografický workshop	věk 5+ a 10+		WORKSHOP	10.00
11	út	Vnitřní nepřítel	věk 13+		MALÁ SCÉNA	19.00
25	út	Siddhártha	věk 11+			17.30
27	čt	Pohádky 1000+1 noci	věk 3+		MALÁ SCÉNA	17.30
29	so	Pohádky 1000+1 noci	věk 3+		MALÁ SCÉNA	10.30
		Alenka za zrcadlem	věk 5+		DERNIÉRA	15.30

→ V dopoledních hodinách hrajeme pro školy a školky.
Celý program najdete na našem webu. Změna programu vyhrazena.

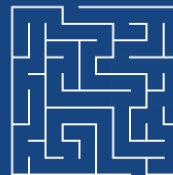
Divadlo pro děti a mládež; Tučkova 34, Brno
www.divadlopolarka.cz, rezervace vstupenek +420 770 142 638

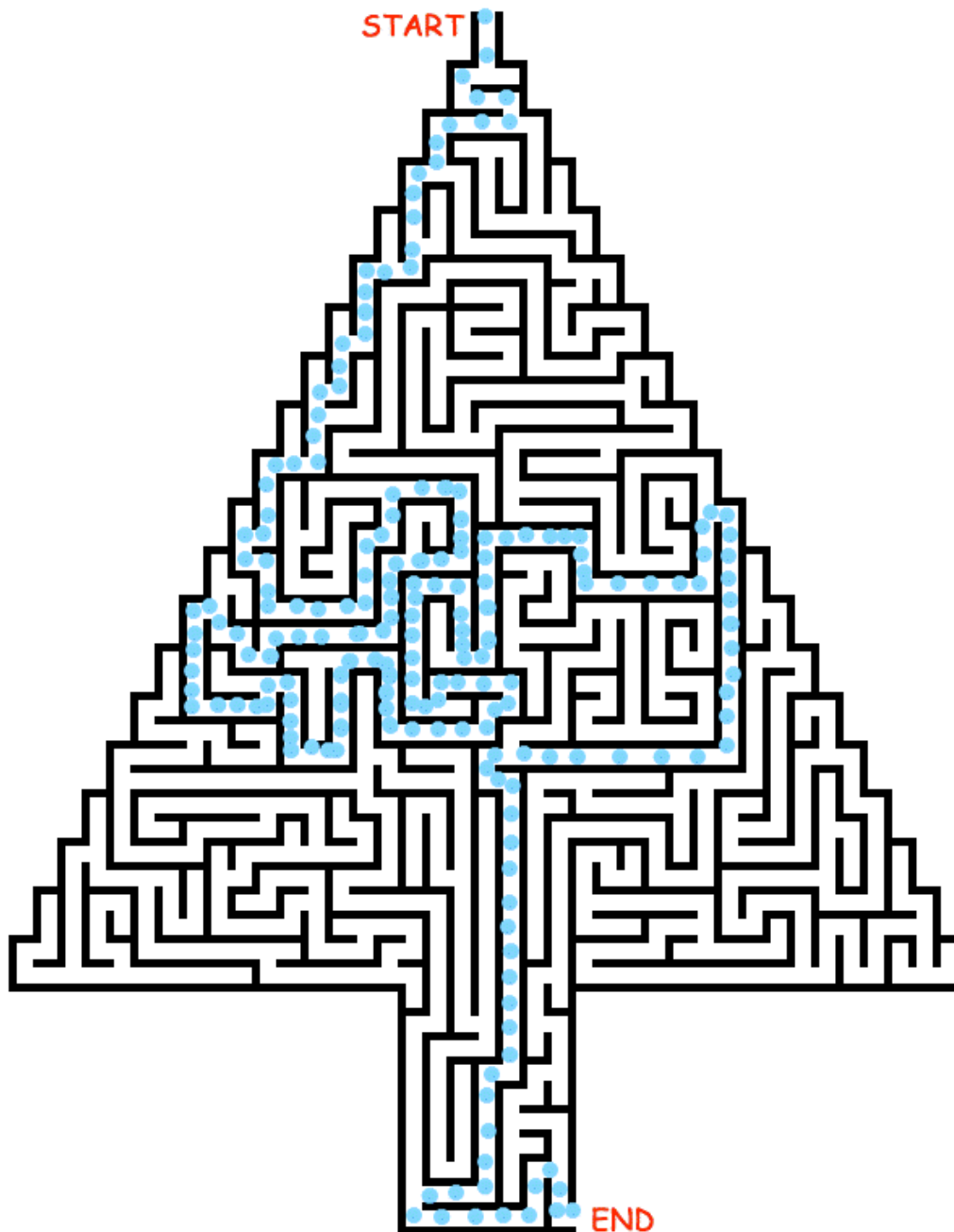

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla:

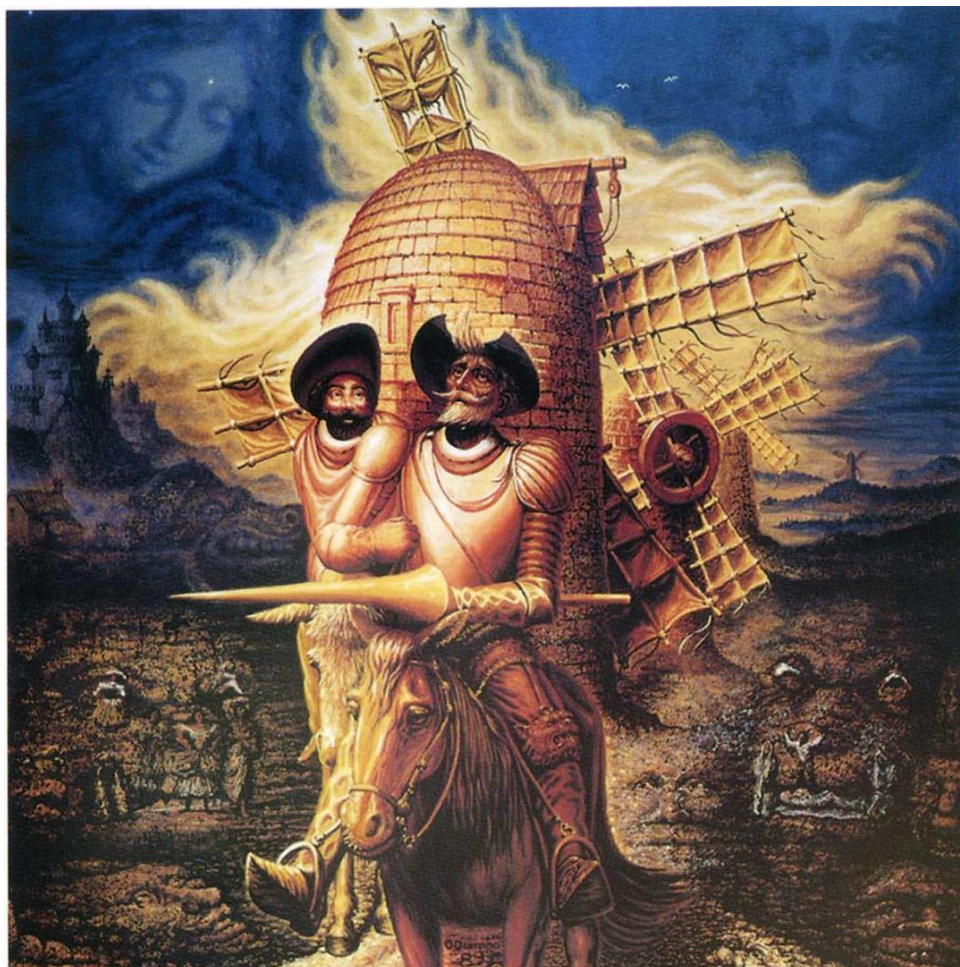
1, 2, 5, 10, 17, 26, 37

Zvětšuje se skok o 2 tj. postupně o 1, o 3, o 5, o 7 atd.

Zadání rébusu č. 1

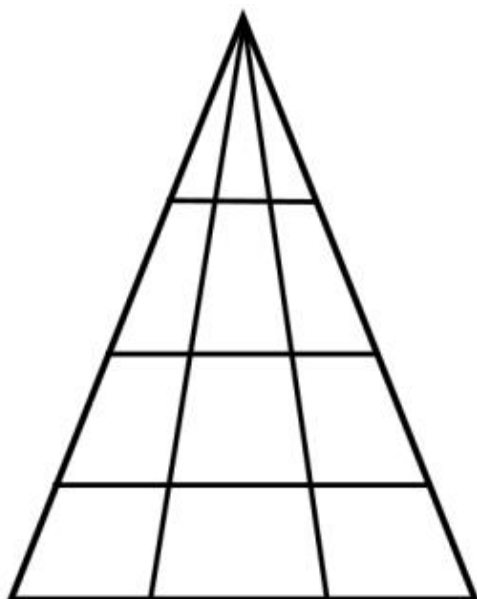
Literární rébus

Tentokrát máte za úkol poznat, který literární hrdina je zde vyobrazen a jako bonus zkuste spočítat počet všech obličejů, které na obrázku naleznete.

Zadání rébusu č. 2

Matematický rébus – Kolik trojúhelníků můžeme napočítat v tomto obrázku?

Kongres Pardubice (23. a 24. ledna 2020)

Ve dnech 23. a 24. ledna 2020 Univerzita Pardubice Fakulta zdravotnických studií, pořádala XVIII. celostátní kongres s mezinárodní účastí na téma: **MEZIOBOROVÁ SPOLUPRÁCE PŘI LÉČBĚ RAN A KOŽNÍCH DEFEKTŮ.**

Žáci třídy 4. B oboru ZA a odborné učitelky se této akci zúčastnili ve čtvrtek 23. 1. 2020, v rámci předmětu Ošetřovatelství. Navštívili přednášky a jednotlivé stánky, které prezentovaly novinky v léčbě chronických ran.

Program kongresu byl velmi bohatý např. podtlaková terapie, indikace, využití v praxi, kauzistiky, problematika diabetické nohy, obor Podologie, péče o onkologické rány, péče o dekubity, chronické rány. Ozonoterapie, kyslíková terapie při léčbě chronických ran.

Probíhaly zde také workshopy a sympozia, které se zabývaly problematikou podtlakové terapie. Byly prezentovány klinické zkušenosti s novými produkty v léčbě chronických ran, ActiMaris – prostředek 1. volby v éře vzrůstajících mikrobiálních rezistencí, Jak správně preventivně polohovat, Vivamel – roční zkušenosti s medovým krytím, role kyseliny hyaluronové v hojení ran atd.

Celý kongres byl bohatě zastoupen farmaceutickými firmami např. Lohmann a Rauscher, Hartmann Rico, Promedica Praha Group, Aspironix, atd.

Seznámili jsme se s různými typy krytí, vlhkého hojení ran a shlédli několik postupů léčby různých defektů. Dále nás velmi zaujali přednášky lékařů a dalších odborníků multioborového hojení ran. Přednášky pojednávaly o příčinách vzniku různých defektů, o jejich včasné diagnostice, příznacích, léčbě – jak vlhkou metodou či léčbou antibiotickou a podpůrnou – kompresivní terapií, vhodnou výživou apod. Tato konference byla pro nás přínosem, jsme rádi, že jsme se jí mohli účastnit a doufáme, že některé nové poznatky využijeme v praxi i ve výuce.

(Mgr. Romana Hanušová a Bc. Hana Kaštan)

Profesní diagnostika

V den vydávání pololetního vysvědčení proběhl na naší škole workshop "Profesní diagnostiky" ve spolupráci se Střední zdravotnickou školou a Vyšší odbornou školou zdravotnickou Brno, Merhautova, příspěvková organizace a společností Getmore s.r.o.

Workshopu se zúčastnily třídy 4.L a 4.S a skládal ze dvou částí:

Prezentace školy, ve které byla představena škola, její studijní obory pro akademický rok 2020/2021, především obory Diplomovaný farmaceutický asistent, Diplomovaný nutriční terapeut a mnoho dalších. Dále také požadavky na přijetí, možnosti praxe, benefity a studentské organizace. Součástí prezentace bylo také představení školních projektů zaměřených na spolupráci s firemní sférou.

Profesní diagnostiky, kterou si žáci sami vypracovali v prostředí bezplatné digitální aplikace na mobilním telefonu. Diagnostika byla zaměřená na autoevaluaci osobnostních předpokladů, kompetencí a kariérních preferencí a pomáhá žákům s výběrem navazujícího studia či profese. Přímou v prostředí aplikace v přehledné mapě ČR se žákům zobrazily veškeré vyšší odborné školy, vysoké školy a pracovní pozice na trhu práce.

Cílem workshopu bylo kromě profesní diagnostiky také zvýšení informovanosti žáků o navazujícím studiu.

(Mgr. Ondřej Otava)

Suit up den

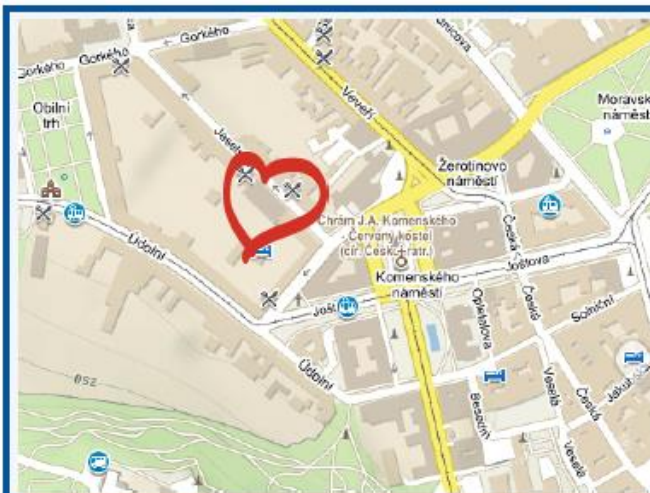
Dne 24. ledna 2020 proběhl na naší škole v rámci školního parlamentu akce **Suit up den**. V tento den měli žáci přijít oblečení do formálního oděvu. I když akce byla bez imunity (ale byla aspoň odměněna sladce J), účast na této akci byla relativně velká. Chlapci na sobě měli elegantní košile, k nim si většina vzala kravatu či motýlka. Někteří žáci na sobě měli dokonce sako či celý oblek. Dívky na sobě měli šaty či sukně a vypadaly velice elegantně. Moc nás těší, že se žáci akce účastnili a děkujeme za to. V tento den naše škola vypadala ihned jinak (viz foto).

(Zástupci školního parlamentu)

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřyna

Asistent šéfredaktora – Mgr. Jana Urbánková

Asistent šéfredaktora – Jakub Kříž (4L)

Webmaster – Mgr. Jaroslav Miřyna

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů I – Soňa Dohnalová (3L)

Divadlo Brno – Simona Hrabovská a Denisa Valířová (4L)

Recept – Monika Pisková (3L)

Zajímavý koníček – Monika Bielčíková (2A)

Úvaha – Tereza Bystřická (2B)

Tichý svět neslyšících – Sabina Jusková a Patricie Čajková (3B)

Replug me – Adéla Dračková a Kateřina Sekaninová (2L)

Investigativní reportáž – Jakub Kříž (4L)

Vyslechni svého učitele... – Jakub Kříž (4L)

Zajímavé akce a události v Brně... – Mgr. Jaroslav Miřyna

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jana Urbánková a Mgr. Jaroslav Miřyna

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

Finalista soutěže

O neinspirativnější stredoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

